

שבועות

ויאמרו כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע (שמות כד, ז)

ולכאורה למה לא העיד כל אחד על עצמו אעשה ואשמע, ומנין ידע כל אחד מה שבלב חבירו, ואמרו נעשה ונשמע?

משל למה הדבר דומה שהיו כמה אסירים בבית מעצרם ללא מאכל ומשתה ובא אחד ושאלם אם רצונם לשתות, וכולם כאחד ענו נשתה משום שכל אחד בטוח שגם השני רוצה.

כן הדבר היה בעת מעמד הר סיני שכל אחד היה יכול לומר נעשה ונשמע שכל אחד היה בטוח ברצונו של השני.

מקור: הרה"ק רש"ב מפשיסחא זי"א